

[Tinning]

sen, for fru Merete Aarup har formentlig ikke selv skrevet den tale. Der blev talt om, at der ikke var nogen udsigt til positive ændringer ad den foreslåede vej. Jeg synes, fru Merete Aarup skulle hilse fru Karen Højte Jensen og sige, at den formulering var den strammeste i hele debatten, og den vil formentlig vise sig at være uholdbar, så det er næsten synd, at den findes i en tale, hvor vi er blevet beskyldt for at være for kirkantede.

Men så til konklusionerne i øvrigt. Jeg forstod på ministeren, at det er ukendt for mange, hvad der foregår rundt omkring i disse år. Altså det er ukendt for mange, hvad der foregår af distriktspsykiatriske forsøg og udviklinger og sådan noget rundt omkring i amterne. Det tror jeg ministeren har ret i, men det hænger jo sammen med, at der lige præcis aldrig ud over den undersøgelse fra 1984, jeg refererede, er gjort forsøg på at lave en samlet opsamling af, hvordan det er gået med udbygningen af distriktspsykiatrien, efter at vi har lagt disse sager ud til amterne.

Så jeg vil godt spørge ministeren: når nu forslaget går i udvalg og vi stiller et spørgsmål, for det gør vi nemlig, som lyder: »Hvad er de hidtidige erfaringer med udbygning af distriktspsykiatri i Danmark?«, er det så muligt at få noget ordentligt, velunderbygget frem om det i løbet af en måneds tid? Findes der sådan noget materiale? Det synes jeg er vigtigt, for jeg kunne godt forestille mig, at det gør der ikke. Jeg mener faktisk ikke, der gør det, men ellers synes jeg, vi skal have fat i det. Men hvis det ikke findes, så er det jo ikke så underligt, at det er ukendt for mange, hvad der foregår.

Nu ville ministeren ikke i første omgang tage stilling til, om man skulle lave nogle flere forsøg, hvor man gav økonomisk kompensation, så lad os vente med at tage stilling; så ligger det og flyder lidt, det kan også være meget fornuftigt. Men jeg kunne godt tænke mig at få lidt at vide om, hvor hurtigt vi kan få noget klar med hensyn til sådan en erfaringsopsamling, for det bliver meget naturligt det første. Folketingets kommunaludvalg får brug for, når vi sidder og arbejder med disse ting. Det er i hvert fald centralt for os som forslagsstillere. Vi ser meget nødig, når nu vi har førstebehandlet forslaget og alle er enige om, at vi skal have en udbygning af distriktspsykiatrien, og det så går i udvalg, at vi måske får at vide, at man ger-

ne vil samle erfaringerne op, og det går der så et år med. Det resultat vil efter vores mening være for lidt.

Hvis det viser sig, at det tager så lang tid, så mener jeg, vi skal i retning af det, fru Dagmar Mørk Jensen var inde på. Ikke fordi vi synes, der er så gode erfaringer med handlingsplaner, men hvad den ene minister gør, bør jo ikke nødvendigvis direkte gå ud over den anden, så vi vil ikke fuldstændig afvise den model.

Men kunne ministeren slutte debatten med at oplyse, hvor hurtigt der kan gøres noget, som ændrer på den situation, at det for mange er ukendt, hvad der egentlig foregår, eller sagt på en anden måde: hvor hurtigt kan vi få en opsamling af erfaringerne, som kan ligge til grund for udvalgets arbejde?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 134:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af ventelister på sygehusene.

Af Poulsgaard (FP) m.fl.

(Fremsat 10/2 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Enggaard):

Den offentlige debat om ventelister og ventetider er ikke af ny dato. Jeg skal på ingen måde fornægte eller negligere, at der eksisterer ventetidsproblemer til en række